

РЕШЕНИЕ

№ 4206

гр. София, 25.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова
Луиза Христова**

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **2939** по описа за **2013** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], вх. В, ап.106, срещу Решение от 17.10.2012г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 23 състав, по НАХД № 3243/2012г., потвърждаващо наказателно постановление /НП/ № 126/2011 от 18.11.2011г. на Председателя на Държавна комисия по хазарта /ДКХ/, с което за нарушение на чл. 76, ал. 1 от Закона за хазарта /ЗХ/ /отм./ на дружеството е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 1 000 /хиляда/ лева на основание чл. 86, ал. 1 от ЗХ /отм./.

Касаторът оспорва в цялост решението като постановено в противоречие с материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила, с което са осъществени касационните основания по смисъл на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН във връзка с чл. 348, ал. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/. Излага съждения относно непълно изясняване на фактическата обстановка по делото, както и за необсъждане на доводите за маловажност на извършеното от касатора нарушение съгласно чл. 28 от ЗАНН, тъй като исканите от закона данни са предоставени със забава от четири дни и решението е извършено за първи път. Претендира отмяна на решението, респ. на

атакуваното НП.

Ответникът – ДКХ, редовно уведомен, не се представлява. Представя писмена молба от 05.06.2013г., в която излага съображения за неоснователност на касационната жалба. Счита, че се касае за нарушение с висока степен на обществена опасност, което е формално по своя характер. Моли съда да потвърди издаденото наказателно постановление.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за основателна и доказана и моли същата да бъде уважена.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, XIV-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в Софийски районен съд на 13.03.2013г. от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Решението на районния съд е допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу НП № 126/2011 от 18.11.2011г., не са изтекли сроковете по чл. 34 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

СРС е установил следната фактическа обстановка: касаторът притежава Разрешение № И-2058 от 18.11.2010г. от ДКХ за организиране на хазартни игри с игрални автомати за срок от пет години, в което е посочено, че едноличният търговец е с адрес на управление: [населено място], р-н „Т.“, бул. П. С.” № 29, ет.1, ап.3. Отправено е искане до ДКХ с вх. № 21-917/20.05.2011г. за вписване на промяната на адреса на управление на ЕТ. На 20.06.2010г. е извършена проверка от служители на ДКХ във връзка с депозирано искане от страна на касатора за промяна в обстоятелствата, вписани в издаденото му разрешение. Проверката е установила, че на 30.04.2011г. в търговския регистър е вписана промяна в адреса на управление на ЕТ, т.е. искането за вписване на промени в издаденото разрешение е направено след 14-дневният срок по чл. 76, ал. 1 от ЗХ /отм./. На това основание П. И. П. на длъжност „главен инспектор” ДКХ, съставил акт за административно нарушение /АУАН/ № 126/20.06.2011г. Същият е приет от упълномощен представител на нарушителя – М. К. К. на същата дата. На основание чл. 44, ал. 1 от ЗАНН са постъпили писмени възражения от ЕТ. Въз основа на АУАН е издадено НП № 126/2011 от 18.11.2011г. за налагане на имуществена санкция в размер на 1000 лева, връчено лично на пълномощника К. на 01.02.2012г. Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните от СРС доказателства: административно-наказателната преписка, свидетелските показания на актосъставителя П. и интернет справки за функционирането на търговския регистър на 27.04.2011г. и през юни 2011г. Пред настоящата касационна инстанция за установяване на касационните основания не са представени нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Настоящият съдебен състав намира, че АУАН е съставен от компетентен административен орган съгласно Заповед № П-329/16.06.2011г. на Председателя на ДКХ във връзка с чл. 80 от ЗХ/отм./, в изискуемата форма и съдържание, както и НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган – Председателя на ДКХ, съгласно чл. 99 от ЗХ /отм./, в изискуемата от закона форма и съдържание.

В хода на производството не са констатирани съществени процесуални нарушения, които биха ограничила правото на защита на административнонаказаното дружество. Правилно СРС е установил, че са спазени императивните разпоредби на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, както и процедурата по връчване на АУАН и НП.

Съгласно чл. 76, ал. 1 от ЗХ /отм./ „организаторите на хазартни игри са длъжни в 14-дневен срок от настъпване на промяна в обстоятелствата, отразени в издаденото им разрешение, да уведомят държавната комисия и поискат вписване на новите обстоятелства, доколкото това е допустимо по този закон”. За да е осъществено нарушението, е необходимо наличието на кумулативно дадените елементи от фактическия състав на императивно установеното задължение: да е налице промяна в отразените в разрешението обстоятелства; да е изтекъл 14-дневният срок от промяната; с изтичането на този срок да не е поискано вписването им пред ДКХ. В случая по делото не се спори, че промяната в адреса на управление на ЕТ е вписана в ТР на 30.04.2011г. Касаторът подава искане до ДКХ за отразяване на настъпилите промени на 20.05.2011г., като видно от датата на искането е, че 14-дневният срок по чл. 76, ал. 1 от ЗХ /отм./ не е спазен. Достатъчно е настъпване на промяна на обстоятелствата, отразени в издаденото разрешение. Цитираната норма не изисква обективизирането на промяната в ТР като елемент от фактическия състав на извършеното нарушение, тъй като нарушението е формално, а изпълнителното деяние е осъществено под формата на бездействие, изразяващо се в неизвършване на дължимото поведение в срок.

Чл. 7 от Закона за търговския регистър /ЗТР/ регламентира действието на вписването на обстоятелствата. Под действие на вписването се разбират правните последици от вписване на законоустановените обстоятелства за търговците, какъвто по своя характер е касаторът – организатор на хазартни игри по смисъл на чл. 6, ал. 1, т. 1 от ЗХ /отм./. Съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗТР вписването има оповестително действие за третите добросъвестни лица от момента на вписването, което в настоящия случай е осъществено на 30.04.2011г. Изключение правят случаите, когато третите лица докажат, че не им е било възможно да узнаят за вписаните обстоятелства, но по делото липсват доказателства достъпът до интернет сайта на Агенцията по вписванията да е бил ограничен в периода април-май 2011г. Предвид това, неоснователно е становището на ЕТ, че едва с У. се удостоверява извършената промяна на адреса на управление, и до този момент за същото ДКХ не е подлежала на уведомяване. Още повече, че вписването не е конститутивен елемент от фактическия състав, който поражда правното действие на вписаното обстоятелство, защото последното съществува и поражда правни последици дори да не е вписано в ТР. Следователно, отразената промяна в адреса на управление на 30.04.2011г. е била достъпна до ЕТ на тази дата и от този момент насетне е следвало да се подаде искане до ДКХ за промяна на издаденото разрешение за организиране на хазартни игри с игрални автомати.

Административнонаказващият орган е спазил разпоредбата на чл. 86, ал. 1 от ЗХ /отм./, съгласно която „организатор на хазартни игри, който наруши чл. 76, ал. 1 и 2, се наказва с глоба или с имуществена санкция от 1000 до 3000 лева”, като е определил явно справедливо административно наказание „имуществена санкция” в предвидения от закона минимален размер.

Законът за хазарта е отменен с § 2 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за хазарта /обн. ДВ, бр. 26 от 30.03.2012г., в сила от 01.07.2012г./, предвид

което е необходимо да се изследва приложението на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН. Съгласно чл. 101 от ЗХ /нов/ „организатор на хазартни игри или на дейност по чл. 1, т. 2, който извърши промяна на обстоятелство по чл. 38, ал. 1 без дадено удостоверение с вписана промяна за това, се наказва с имуществена санкция в размер от 2000 до 5000 лева”, като се въвежда още по-ограничителен режим при организиране на хазартна дейност, съставът на нарушението не включва задължението за уведомяване в 14-дневен срок от настъпването на промяната на обстоятелствата, като за последната, обаче, следва да бъде издаденото ново удостоверение, а при неизпълнение следва да бъде наложена имуществената санкция, чийто размер е повишен. Предвид това, че новият ЗХ се явява по-неблагоприятен и на основание чл. 3, ал. 1 от ЗАНН относно действието на нормативния акт към момента на извършване на деянието, приложение следва да намери ЗХ /отм./.

Искането на касатора относно „маловажност” на деянието следва да бъде отхвърлено като неоснователно. Следва да се отчете, че приложение не може да намери разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН във връзка с чл. 93, т. 9 от Наказателния кодекс, съдържаща легална дефиниция на „маловажен случай” – този случай, „при който извършеното престъпление /нарушение – бел./ с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление /нарушение – бел./ от съответния вид”. В настоящия казус извършването на деянието води до осъществяване състава на нарушението. Безспорното установяване на нарушението и извършителя е доказателство, че обществените отношения, гарантиращи законосъобразното осъществяване на хазартни игри с игрални автомати са накърнени, доколкото деецът е търговец по занятие и данъчнозадължено лице, чието противоправно поведение оказва влияние и върху неограничен кръг лица, имащи достъп игралните автомати. Нещо повече, за посоченото нарушение законодателят е предвидил имуществена санкция в размер на 1 000 до 3 000 лева, което е основание да се твърди, че същото е с висока степен на обществена опасност и не следва да се прилага разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

Въз основа на гореизложеното се установи, че поради липсата на касационните основания на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН във връзка с чл. 348 от НПК постановеното съдебно решение следва да бъде потвърдено, респ. и атакуваното НП.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 и чл. 222, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд – София град, XIV-и касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 17.10.2012г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 23 състав, по НАХД № 3243/2012г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:.....

ЧЛЕНОВЕ: 1. ....

2.....

